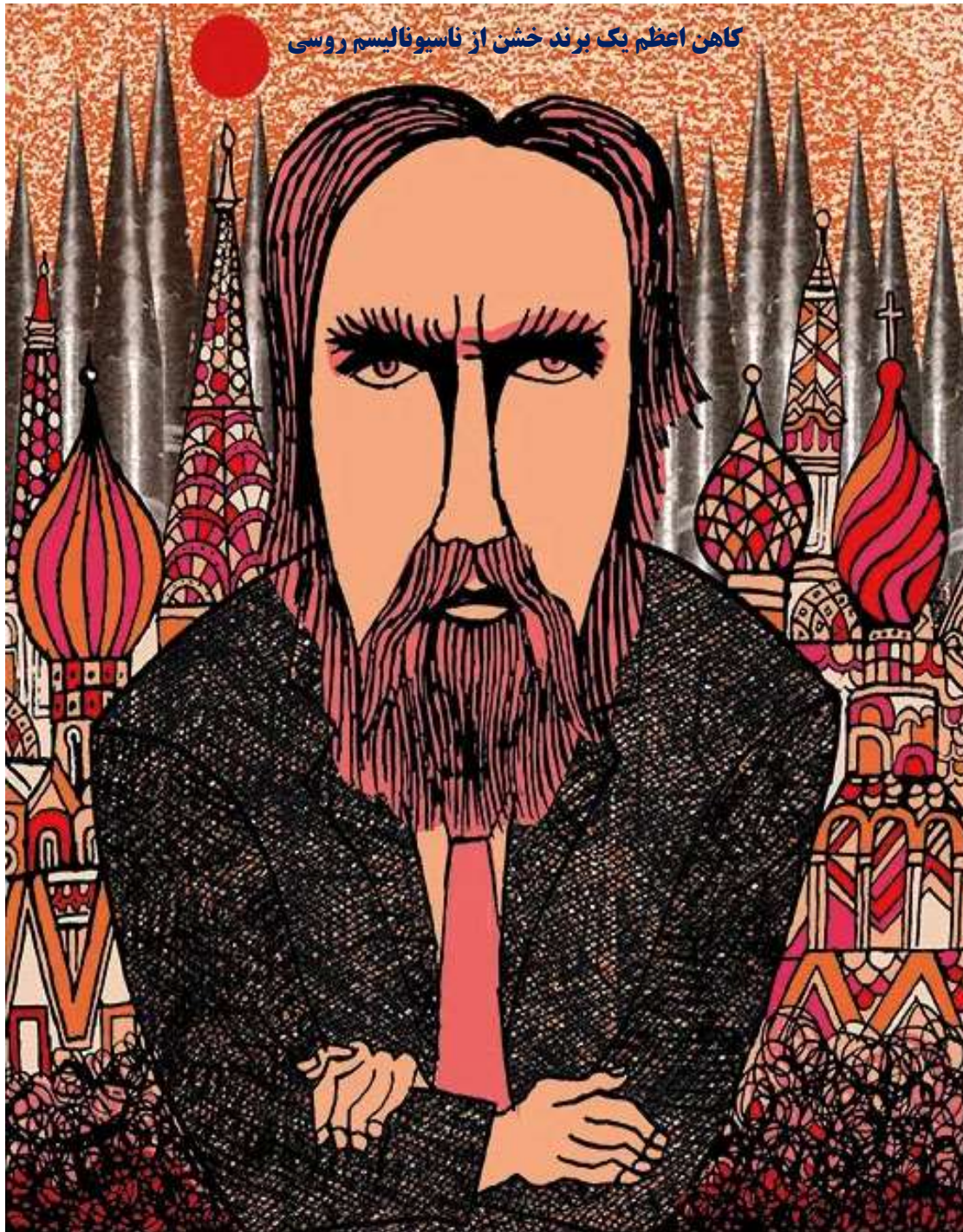

پیچیدن نسخه روسی دوگین برای هند

حسنعلی ذکریایی

الکساندر دوگین در هند: تغییر عنوان کشور هند به نام سانسکریت «بهارت» نماد فلسفه و تمدن هند است و کلمه «ایندیا» (هند) حامل این عمق فرهنگی و تمدنی نیست. «بهارت» مفهومی گسترده‌تر دارد. دگرگونی هند تحت مفهوم آکاند بهارت نشان‌دهنده تجدیدنظر عمیقی از ملیت و تمدن است که بسیار فراتر از تحلیل‌های ژئوپلیتیک مرسوم است. در هسته خود، این تغییر تلفیق پیچیده‌ای از میراث فرهنگی باستانی با آرمان‌های مدرن را در بر می‌گیرد و مسیر توسعه منحصر به فردی را ایجاد می‌کند که پارادایم‌های سنتی غربی پیشرفت و ناسیونالیسم را به چالش می‌کشد. این تحلیل با ترویج چنین رویکردی از سوی دولت مودی در هند همسو است.

خلاصه مدیریت:

الکساندر دوگین به عنوان بنیانگذار «جهان روسیه» که برخی او را مغز ولادیمیر پوتین و برخی دیگر پادشاه فیلسوف اوراسیا یسم، استراتژیست رویایی، ایدئولوگ خطرناک، کاهن اعظم یک برند خشن از ناسیونالیسم روسی و شخصیت فرقه ای بی ضرر می نامند، طی مراسمی که ۲۹ آبان ۱۳۰۴ در مرکز فرهنگی سفارت روسیه در دهلی نو برگزار شد، با محاسن های روان و نگاه نافذ و تابلوی پیچیده‌ای از ایده‌ها سخن راند که ایده‌هایش همچون سنفونی گوش نخبگان هندی را نواخت. او یکی از قطبی‌ترین روشنفکران ژئوپلیتیک معاصر است که تغییر عنوان کشور هند به «بهارت» (نام سانسکریت) را نماد فلسفه و تمدن هند بیان کرد که مفهومی گسترده‌تر دارد و کلمه هند (ایندیا) را فاقد عمق فرهنگی و تمدنی این کشور دانست. او بر بهارت یک دولت-تمدن: ژئوپلیتیک و ایدئولوژی تاکید و بیان کرد که دگرگونی هند تحت مفهوم آکاند بهارت نشان‌دهنده تجدیدنظر عمیقی از ملیت و تمدن است. این مفهوم بسیار فراتر از تحلیل‌های ژئوپلیتیک مرسوم می باشد و در هسته خود، تغییر تلفیق پیچیده ای از میراث فرهنگی باستانی با آرمان های مدرن را در بر می گیرد و مسیر توسعه منحصر به فردی را برای هند ایجاد می کند که پارادایم های سنتی غربی؛ پیشرفت و ناسیونالیسم را به چالش می کشد. این نگاه با ترویج چنین رویکردی از سوی دولت مودی در هند همسو است.

یکی از نکات برجسته در تفکرات دوگین، استفاده استراتژیک از «بحران‌ها و جنگ‌ها» به عنوان ابزاری برای تقویت موقعیت ژئوپلیتیکی کشورهاست.

اشاره

در مرکز فرهنگی سفارت روسیه در دهلی نو در میان راهروهای قدرت، مردی راه می‌رود که ایده‌هایش در گوش نخبگان هندی زمزمه می‌کند. یک فیلسوف، یک استراتژیست و یک دوران‌دیش که روسیه را نه تنها به عنوان یک ملت، بلکه به عنوان تمدنی می‌بیند که مقصد آن «عظمت» است. دنیای اسرارآمیز الکساندر دوگین شخصیتی پوشیده از رمز و راز و جنجال که تأثیرش بر سیاست خارجی روسیه مشهود است. به دنبال درک ایده‌هایی است که اقدامات روسیه را در صحنه جهانی شکل می‌دهد و آماده به چالش کشیدن فرضیاتی برای کشف دیدگاه‌های جایگزین و کشف رازهای جهان بینی روسیه است. سیمایی با ریش‌های روان و نگاه نافذ که در واقع یکی از جذاب‌ترین و قطبی‌ترین روشنفکران ژئوپلیتیک معاصر است که تابلوی پیچیده‌ای از ایده‌ها را بافته است که تأثیر قابل توجهی بر سیاست داخلی و خارجی روسیه بر جای گذاشته است.

دوگین که اغلب «پادشاه فیلسوف» اوراسیایسم نامیده می‌شود، شخصیتی پارادوکس دارد: هم مورد احترام و هم مورد تحقیر قرار می‌گیرد، تأثیر او مرزهای بین فلسفه، استراتژی و ایدئولوژی را به چالش می‌کشد. ایده‌های دوگین بحث‌های شدیدی را برانگیخته است. حامیان او را به عنوان یک «استراتژیست رویایی» می‌دانند که واقعیت‌های ژئوپلیتیک قرن بیست و یکم را درک می‌کند. با این حال، منتقدان او را به یک «ایدئولوگ خطرناک» متهم می‌کنند که دیدگاهش از تسلط روسیه و رد ارزش‌های غربی به درگیری و افراط‌گرایی دامن می‌زند. او معتقد است که غرب در حال انحطاط اخلاقی و فرهنگی است و ارزش‌های لیبرالی ساختارهای اجتماعی سنتی را فرسایش می‌دهد. بنابراین، دوران هژمونی یگانه غرب به پایان رسیده است.

پروژه فکری دوگین از اوراسیایسم فراتر می‌رود و به آن چیزی می‌رسد که او آن را نظریه سیاسی چهارم (PT4)^۱ می‌نامد. هدف این تئوری، فراتر رفتن از ایدئولوژی‌هایی است که قرن بیستم را شکل دادند؛ لیبرالیسم، کمونیسم و فاشیسم، چارچوبی تازه که ریشه در سنت، جامعه و هویت تمدنی دارد.

^۱ Fourth Political Theory (۴PT)

اصول اصلی نظریه سیاسی چهارم:

- ۱- فراتر از فردگرایی: برخلاف لیبرالیسم، نظریه سیاسی چهارم بر هویت جمعی و ارزش های معنوی بر آزادی شخصی و منافع مادی تأکید دارد.
 - ۲- فراتر از مبارزه طبقاتی: با رد کمونیسم، تقلیل جامعه را به شرایط اقتصادی رد می کند.
 - ۳- ضد ناسیونالیسم: برخلاف فاشیسم، نظریه سیاسی چهارم از شوونیسم قومی اجتناب می کند و در عوض بر همبستگی فرهنگی و تمدنی تمرکز می کند.
 - ۴- سازگاری: به جای یک ایدئولوژی سفت و سخت، به عنوان یک چارچوب انعطاف پذیر عمل می کند که با نیازهای خاص تمدن های مختلف سازگار است.
- دوگین نظریه سیاسی چهارم را ابزار فکری لازم برای مبارزه با چالش های جهانی شدن، بحران های زیست محیطی و خلأ معنوی مدرنیته می داند.

خبرگزاری سی ان ان طی گزارشی از الکساندر دوگین به عنوان بنیانگذار معنوی اصطلاح «جهان روسیه» و «کاهن اعظم یک برند خشن از ناسیونالیسم روسی» نام می برد که به طور فزاینده ای در مسکو نفوذ کرده است.^۲ دوگین قبل از الحاق کریمه به روسیه در سال ۲۰۱۴ به احیای عبارت «نوروسیا» یا روسیه جدید که شامل بخش هایی از اوکراین می شد، کمک کرد. ولادیمیر پوتین، رئیس جمهور روسیه از این کلمه در اعلام کریمه که بخشی از روسیه است، در ماه مارس همان سال استفاده کرد. دوگین در مصاحبه ای در سال ۲۰۱۹ گفت که همه کسانی که در روسیه قدرت دارند، «تفاله» هستند؛ به جز پوتین. اما خبرگزاری الجزیره می نویسد: الکساندر دوگین توسط برخی به عنوان

^۲ <https://edition.cnn.com/۲۰۲۲/۰۸/۲۱/europe/alexander-dugin-russia-profile-intl/index.html>

«مغز ولادیمیر پوتین» اما توسط برخی دیگر به عنوان «شخصیت فرقه ای بی ضرر» با نفوذ کمی بر رئیس جمهور روسیه توصیف شده است.^۳

سخنرانی در مرکز فرهنگی سفارت روسیه در هند

طی مراسمی که ۲۹ آبان ۱۳۰۴ در مرکز فرهنگی سفارت روسیه در دهلی نو با حضور دیپلمات های کشورهای خارجی، مقامات وزارت امور خارجه هند و رسانه و خبرگزاری ها برگزار شد، الکساندر دوگین فیلسوف معروف روس با عنوان «بهارت به عنوان یک دولت-تمدن: ژئوپلیتیک و ایدئولوژی»^۴ سخنرانی کرد.

پیش از سخنرانی او ، «دنيس عليپوف»، سفیر روسیه در هند ضمن خوش آمدگویی به مدعوین، به معرفی نقش موثر دوگین در چارچوب سیاست فعلی روسیه پرداخت و به همپوشانی بین ایده های مطرح شده توسط الکساندر دوگین و مفهوم سیاست خارجی روسیه و همچنین ماهیت نبوی بسیاری از آثار او از جمله «هبانی ژئوپلیتیک» اشاره کرد. علیپوف در ایکس می نویسد که سخنرانی درخشان الکساندر دوگین فیلسوف و دانشمند علوم سیاسی روسی درباره مفهوم «دولت های تمدنی» و جایگاه آنها در جهان چندقطبی در حال ظهور، الهام بخش از بینش های ارزشمند و ایده های تامل برانگیز است!

^۳ <https://www.aljazeera.com/news/۲۰۲۲/۸/۲۲/who-is-russian-ultranationalist-alexander-dugin>

^۴ Bharat as a State-Civilization: Geopolitics and Ideology

در این مراسم، دوگین خاطرنشان کرد که تمدن هند در حال حاضر در حال توسعه است که پارامترهای روابط روسیه و هند را تغییر می دهد. در اصل، اکنون باید قالب جدیدی برای گفتگوی ما سازماندهی شود. گفتگوی بین محافظه کاران روسی، حامیان ارزش های سنتی ما، و محافظه کاران هندی. این قاب اصلی است. دوگین گفت: این نشست محافظه کاران دو دولت-تمدن است. وی همچنین به موضوع بریکس در نظام روابط بین الملل اشاره کرد. به گفته دوگین، بریکس به یک «اتحادیه تمدنی بشریت» بر مبنای یکسان تبدیل شده است. در پایان این مراسم، دوگین به سوالات بسیاری پاسخ داد. این سخنرانی علاقه زیادی را در بین مردم هند برانگیخت، در این مراسم حدود ۱۰۰ نفر شرکت کرده بودند.^۵

سخنان دوگین، محورهای مهمی را در بر می گیرد که عمدتاً بر پایان جهان تک قطبی و ظهور جهان چندقطبی تمرکز دارد.

^۵ https://www.instagram.com/russianhouse_delhi/p/DCpFuVIyaX1/?img_index=1

دوگین سخنرانی خود را با اشاره به کتاب «دنیای ساخت ما» از نیکولاس اونوف آغاز کرد و این اثر را به‌عنوان بستری برای درک ساختارهای جدید جهانی معرفی کرد. او تأکید داشت که جهان تک‌قطبی به پایان خود رسیده و دوران جهان چندقطبی آغاز شده است. دوگین در این زمینه به هند به‌عنوان یکی از قطب‌های آینده اشاره کرد و روسیه را نیز یک تمدن مستقل معرفی کرد که نه متعلق به غرب است و نه شرق، بلکه ترکیبی از هر دو است. دوگین به تغییر عنوان کشور هند به نام سانسکریت «بهارت» اشاره کرد و آن را نماد فلسفه و تمدن هند دانست. او کلمه «ایندیا» (هند) را حامل این عمق فرهنگی و تمدنی ندانست و تأکید کرد که «بهارت» مفهومی گسترده‌تر دارد. این تحلیل او با ترویج چنین رویکردی از سوی دولت مودی در هند همسو است.

دوگین اروپا را تمدنی معرفی کرد که همواره به دنبال سلطه بر جهان بوده و این رویکرد را ناشی از کمبود ریشه‌های تمدنی و سنتی دانست. او در مقابل، بریکس (BRICS) را آزمایشگاهی برای آینده جهان معرفی کرد که شش تمدن در آن همزیستی دارند و امکان افزایش این تعداد در آینده نیز وجود دارد. دوگین از مواضع ضد استعماری دولت مودی تقدیر کرد و این سیاست‌ها را برخاسته از فلسفه و دیدگاه‌های دینی هند دانست که بر متون مقدس این کشور مانند وداها مبتنی است. همچنین، نظریه «کمونیسم چین» را محصول تزریقات غرب دانست و تأکید کرد که چین باید به ریشه‌های اصلی خود بازگردد. همان‌گونه که کشورهای اسلامی پایبندی خود به ریشه‌های تمدنی‌شان را حفظ کرده‌اند.

دوگین به نتایج انتخابات آمریکا اشاره کرد و رئیس‌جمهور جدید را فردی با نگرشی «ملی‌گرایانه» و «سنت‌گرایانه» توصیف کرد. او پیش‌بینی کرد که در آینده، در صورت عدم وقوع جنگ جهانی یا هسته‌ای، سنت‌گرایان اداره دنیا را در دست خواهند گرفت و سلطه غرب به چالش کشیده خواهد شد. همچنین، تأکید کرد که روسیه، چین و هند بازیگران اصلی ساختار جدید جهان هستند. او معتقد است این کشورها می‌توانند فلسفه چندقطبی‌گرایی را ترویج دهند و به سلطه جهان تک‌قطبی پایان دهند.

دوگین از «مسلمانان روسیه» به عنوان گروهی وفادار تحت حکومت مسیحی ارتودوکس یاد کرد و مخالفت خود با ناسیونالیسم را به دلیل تضاد آن با تنوع اجتماعی اعلام نمود. او بازگشت به دوران پیش از غرب زدگی و احیای سنت و تمدن را ضروری دانست.

دوگین در این سخنرانی به طور عمده بر تقابل «سنت» و «مدرنیته»، گذار از نظام «تک قطبی» به «چندقطبی» و اهمیت بازگشت به «ریشه‌های تمدنی» تاکید دارد. دیدگاه او در برخی موارد به چالش‌های موجود در روابط بین الملل معاصر نزدیک است. اما تاکید او بر سنت‌گرایی و مخالفت با رویکردهای مدرن می‌تواند به محدودیت‌هایی در انطباق این نظریات با واقعیت‌های پیچیده جهانی منجر شود.

سخنرانی در کنگره جنبش بین المللی روسوفیلی

در ۲۶ فوریه ۲۰۲۴، الکساندر دوگین فیلسوف مشهور ضد لیبرال روسی در دومین «کنگره جنبش بین المللی روسوفیلی»^۶ و مجمع چندقطبی در مسکو^۷ سخنرانی کرد.^۸ این رویداد در مرکز نوآوری لومونوسوف دانشگاه دولتی مسکو^۹ نمایندگان خارجی از بیش از ۱۳۰ کشور جهان را گرد هم آورد. در این مراسم مقامات دولتی روسیه، شخصیت‌های سیاسی و عمومی و نمایندگان فرهنگی حضور داشتند. در میان سخنرانان روسی، ماریا زاخارووا^{۱۰}، سخنگوی وزارت امور خارجه، الکساندر دوگین فیلسوف سیاسی، و رئیس گروه رسانه ای تزارگراد کنستانتین مالوفیف^{۱۱}، که همچنین رئیس شورای جهانی خلق روسیه است، حضور داشتند.

یکی از تحسین‌شده‌ترین سخنرانی‌ها، سخنرانی دوگین بود که در آن اظهار داشت که جهان چندقطبی «در درجه اول یک فلسفه است». جهان چندقطبی به جای مخالفت با غرب به طور کلی، در برابر ادعای یگانگی و جهان‌شمولی غرب ایستاده است. در این دیدگاه، فلسفه چندقطبی به نقد جهان‌شمول‌گرایی غربی می‌پردازد.

روند شکل‌گیری جهان تک‌قطبی

غرب به شکلی نژادپرستانه و امپریالیستی، خود را معادل کل بشریت تعریف کرده است. زمانی بود که بریتانیا ادعا می‌کرد تمام دریاها و اقیانوس‌ها متعلق به اوست. تمدن غرب نیز بشریت را، به ویژه آگاهی آن، ملک خود اعلام کرده بود. این روند به شکل‌گیری جهانی تک‌قطبی انجامید. در این جهان تک‌قطبی، تنها ارزش‌های غربی وجود دارند؛ تنها یک نظام سیاسی-دموکراسی لیبرال، تنها یک مدل اقتصادی-سرمایه‌داری نئولیبرال، و تنها یک فرهنگ-پست‌مدرنیسم. حتی مفهوم جنسیت و خانواده نیز منحصر به دیدگاه غربی (مانند LGBT) شده و مسیر توسعه نیز تنها بر «فناوری» و «حذف انسانیت» تا سطح هوش مصنوعی و سایبورگ‌ها متمرکز شده است. چندقطبی بودن، جایگزینی فلسفی برای این جهان تک‌قطبی است. این دیدگاه مبتنی بر اعتراض به این ایده است که غرب تنها بخشی از بشریت است، نه کل آن. غرب تنها یک تمدن در میان چندین تمدن است.

^۶ Congress of the International Russophile Movement (IMR)

^۷ Forum on Multipolarity in Moscow

^۸ <https://www.memri.org/reports/anti-liberal-russian-philosopher-dugin-multipolarity-forum-era-wests-sole-hegemony-has-ended>

^۹ Lomonosov Innovation Centre of Moscow State University

^{۱۰} Maria Zakharova

^{۱۱} chairman of the media group Tsargrad Konstantin Malofeev

نظریه چندقطبی به وجود حداقل هفت تمدن مستقل اشاره دارد که در این «هفت قطبی» جهانی جای دارند که عبارتند از: روسیه-اوراسیا، چین بزرگ، هند بزرگ، جهان اسلام، آفریقا و آمریکای لاتین.

هر یک از این تمدن‌ها دارای ارزش‌ها، سنت‌ها و مسیرهای توسعه‌ای متفاوتی هستند و تمدن غرب، برخلاف ادعاهایش، تنها یکی از آن‌هاست. با وجود این، غرب با ادعای برتری و استاندارد دوگانه، برای کنترل دیگر تمدن‌ها تلاش می‌کند.

جنگ با اوکراین

روسیه در جنگ اوکراین نه با اوکراینی‌ها، بلکه با جهان تک‌قطبی در حال نبرد است. پیروزی در این نبرد، نمایی از پایان تسلط مطلق غرب و مقاومت در برابر سیاست‌های نواستعماری و نفی حاکمیت ملت‌هاست. در عین حال، سایر تمدن‌ها نیز در مسیر استقلال گام برداشته‌اند، از جمله «رشد اقتصادی چین»، «مقاومت جهان اسلام در برابر ارزش‌های ضد سنتی غرب» و «بازگشت هند به ریشه‌های ودایی خود».

چندقطبی بودن به عنوان یک فرآیند غیرقابل اجتناب، شامل اتحاد تمدن‌های غیرغربی در قالب‌هایی مانند بریکس BRICS است. با این حال، غرب همچنان تلاش می‌کند تا با توطئه، تحریم و حتی با رویارویی نظامی از این روند جلوگیری کند. در نهایت، دو غرب وجود دارد: «غرب جهانی‌گرای نخبگان لیبرال» و «غرب سنتی». غرب سنتی نیز از استبداد نخبگان جهانی‌گرا رنج می‌برد. پیروزی واقعی چندقطبی بودن، بازگشت غرب به ارزش‌ها و ریشه‌های سنتی خود خواهد بود. که در این صورت می‌تواند بخشی از این جهان چندقطبی باشد.

الکساندر دوگین در مقاله ای با عنوان « هند بزرگ: آکاند بهارت» که در شبکه اجتماعی ایکس خود در ۲۱ آوریل ۲۰۲۴ منتشر کرد،^{۱۲} ظهور هند به عنوان یک قدرت بزرگ جهانی را مورد بحث قرار می‌دهد و رشد سریع اقتصادی، مزایای جمعیتی و گسترش نفوذ آن در فناوری و ژئوپلیتیک را برجسته می‌کند. دوگین می‌نویسد که تولید ناخالص داخلی هند در سال ۲۰۲۳ به میزان ۸,۴ درصد رشد نمود و آن را به عنوان سریع‌ترین اقتصاد در حال رشد در سطح جهان معرفی کرد و پیش‌بینی‌ها حاکی از آن است که این کشور می‌تواند تا سال ۲۰۲۷ به سومین اقتصاد بزرگ جهان تبدیل شود و به طور بالقوه از آمریکا و چین در دهه ۲۰۳۰ پیشی بگیرد.

دوگین بر قدرت جمعیتی هند، همراه با تسلط آن در بخش فناوری اطلاعات و حضور پرشور مردم در موقعیت‌های تأثیرگذار، بر نفوذ رو به رشد آن تأکید می‌کند و می‌نویسد که این تحول عمدتاً به حزب بهاراتیا جاناتا (BJP) به رهبری نخست‌وزیر نارندرا مودی نسبت داده می‌شود که هند را از سیاست‌های غرب زده کنگره ملی هند به سمت چارچوبی محافظه کارانه و تمدنی که ریشه در ارزش‌های سنتی دارد، تغییر داده است.

^{۱۲} <https://x.com/Agdchan/status/1781934401976408619>

ابعاد ایدئولوژیک و تمدنی هند

حکومت حزب BJP و کاریزمای شخصی مودی تحولی اساسی در هند ایجاد کرده است. رهبری مودی بر «استعمارزدایی از ذهن هندی» تأکید کرده و هند را به «بهارت» تغییر نام داده است، که با مفهوم آکاند بهارت یا «هند یکپارچه» و «هند بزرگ» که هند را به عنوان یک کشور تمدنی مستقل تصور می کند، همسو می شود. اکنون هند جدیدی پیش روی ما قرار دارد؛ هند راست‌گرای محافظه‌کار، یک کشور تمدنی ویدیایی و هند بزرگ در مسیر دستیابی به حاکمیت کامل.

مفهوم آکاند بهارت از نظر دوگین

- ❖ نشان دهنده ایده هند به عنوان یک دولت-تمدن است و نه صرفاً یک دولت-ملت.
- ❖ ریشه در مفاهیم تاریخی «هند تقسیم نشده» یا «هند بزرگ» دارد.
- ❖ بر هویت تمدنی متمایز و ارزش‌های سنتی هند تأکید می کند.
- ❖ دیدگاه غربگرا و پسااستعماری هند را به چالش می کشد.

بنابراین، رهبری مودی بر اساس ایدئولوژی‌های محافظه‌کارانه و تمدنی، فاصله‌ای آشکار از رویکردهای غرب‌گرایانه ایجاد کرده است. تأکید بر «استقلال ذهنی از استعمار» نشان‌دهنده تلاش برای احیای ارزش‌های سنتی و تمدن ودایی است. این تغییر نام کشور از «آیندیا» (هند) به «بهارت» و تقویت مفاهیمی مانند آکاند بهارت را منعکس می کند.

ژئوپلیتیک و استراتژی هند

دوگین معتقد که استراتژی ژئوپلیتیک هند پیچیده است و روابط نزدیک تر با آمریکا و اسرائیل را متعادل می کند و در عین حال با چین در اختلافات مرزی و بلوک‌های منطقه ای ضد چین مانند QUAD (آمریکا، هند، ژاپن و استرالیا) مخالفت می کند. با این حال، این کشور به دنبال تقلید از استراتژی چین برای استفاده از شراکت‌های غربی برای تقویت حاکمیت و جایگاه جهانی خود به جای وابسته شدن است. منتقدان، از جمله نیروهای جهانی مانند جورج سوروس، با سیاست‌های مودی مخالفت کرده و او را به ایجاد اختلاف و تهدید پارادایم‌های لیبرال غربی متهم کرده‌اند.

- ❖ همسویی استراتژیک با ایالات متحده و اسرائیل با حفظ اهداف مستقل
- ❖ به موازات استفاده تاریخی چین از مشارکت غربی برای توسعه خود
- ❖ افزایش تنش با چین، به ویژه در مناطق مرزی
- ❖ مشارکت در بلوک‌های ضد چین مانند QUAD در حالی که به دنبال منافع حاکمیتی است.

تأثیر بر روابط هند و روسیه

دوگین به تغییرات بنیادین در روابط هند و روسیه اشاره می کند. اگرچه روابط سنتی این دو کشور از دوره اتحاد جماهیر شوروی سابق نشأت گرفته، اما امروزه هند به عنوان یک «دولت تمدنی» (civilization-state) نقش جدیدی

در نظم چندقطبی جهانی بازی می‌کند. روسیه، به‌ویژه با تأکید بر ارزش‌های سنتی و استقلال تمدنی، می‌تواند در همکاری‌های تکنولوژیکی، انرژی و زیرساختی با هند نقش مؤثری ایفا کند. دوگین بر اهمیت حفظ تعامل روسیه بین مشارکت خود با هند و چین برای حمایت از هدف گسترده‌تر جهان چندقطبی، تأکید می‌کند.

فعالیت دوگین در شبکه‌های اجتماعی چین

دوگین حساب‌های شخصی خود را در پلتفرم‌های چینی مانند ویبو (Weibo) و بیلی‌بیلی (bilibili) ایجاد کرده و هدف از این اقدام را تقویت پایه‌های فلسفی روابط چین و روسیه و ترویج گفت‌وگوی تمدنی بین این دو کشور اعلام کرده است. دوگین با اشاره به تغییر دیدگاه‌های خود درباره چین، اذعان کرد که در دهه ۱۹۹۰ به دلیل شرایط خاص روسیه و چین، نگرانی‌هایی درباره از دست رفتن استقلال چین در فرآیند جهانی‌شدن داشت. اما پس از بازدیدهای مکرر از چین در دهه ۲۰۰۰ و آشنایی با دستاوردهای آن، به تحسین رویکرد چین در حفظ ارزش‌های سنتی و حاکمیت ملی آن پرداخت. دوگین می‌گوید روسیه و چین، به عنوان دو قطب اصلی نظم چندقطبی، نه علیه «غرب» بلکه علیه «هژمونی» تلاش می‌کنند.

دوگین معتقد است که چین و روسیه به عنوان دو تمدن بزرگ و مستقل، نه تنها شرکای استراتژیک بلکه دو قطب اصلی نظم جهانی چندقطبی هستند. این همکاری می‌تواند الگویی برای سایر کشورها باشد تا از هژمونی غرب فاصله بگیرند و در «جهانی متکثر» مشارکت کنند. فعالیت دوگین در شبکه‌های اجتماعی چین نیز نشان‌دهنده عزم او برای تقویت تفاهم فرهنگی و تمدنی بین این دو کشور است.^{۱۳} نمایندگان شورای روابط خارجی آمریکا (CFR)، به ویژه هنری کیسینجر در اواخر دهه ۱۹۷۰، یک شراکت دوجانبه با چین در برابر اتحاد جماهیر شوروی سابق پیشنهاد کرد با هدف از بین بردن بلوک سوسیالیستی. چین تحت رهبری «دنگ ژیاپینگ» از این فرصت استفاده

^{۱۳} <https://www.globaltimes.cn/page/202405/1312443.shtml>

کرد و در طول چهل سال، از یک مشتری اقتصادی آمریکا به یک قطب مستقل قدرتمند تبدیل شد که اکنون آمریکا با آن رقابت می‌کند و اساساً در «جنگ تجاری» است.^{۱۴}

ساختن بهارت جهانی

«هارش وی پانت»^{۱۵} و «سامیر پاتیل»^{۱۶} در مقاله ای پژوهشی با عنوان «ساختن بهارت جهانی» که در سال ۲۰۲۴ از سوی Observer Research Foundation تهیه و در مجله سیاست خارجی منتشر شد^{۱۷}، می‌نویسند که هند در حال بازتعریف رویکرد خود به سیاست خارجی در زمانی است که نظم جهانی پس از جنگ جهانی دوم دچار بحران شده است. چالش‌های مختلفی از جمله «ظهور چندقطبی‌گرایی»، آغاز فرایند «دگلوبالیزاسیون»، «انقلاب فناوری»، «قطب‌بندی فزاینده بین شرق و غرب»، و «شکاف میان شمال و جنوب جهانی»، نظم قدیمی را بر هم می‌زنند. در این وضعیت، هند سیاست خارجی جدیدی را در پیش گرفته که با واقعیت‌های جهانی جدید همخوانی دارد. در دهه اخیر، دولت نرندرا مودی با رویکردی جدید و عمل‌گرایانه، به سیاست خارجی هند شکل داده است. این رویکرد از فلسفه «جهان یک خانواده است» (وسودهیوا کاتومباکم) الهام گرفته که به ارتباط و همبستگی جهانی تأکید دارد. هند در این چارچوب، خود را به عنوان «صدای عقلانیت» و گفتگو معرفی کرده و جوامع جهانی را برای مقابله با چالش‌هایی همچون «تغییرات اقلیمی»، «بیماری‌های همه‌گیر» و «نابرابری اقتصادی» به همکاری دعوت می‌کند. ویژگی این سیاست خارجی، توجه به اهمیت شراکت‌های همکاری است. هند در حال برقراری روابط نزدیک‌تر با کشورهای هم‌فکر برای تأمین تجارت، همکاری‌های فناوری و دسترسی به منابع حیاتی است. هند همچنین در حال گسترش روابط دوجانبه و ایجاد گروه‌های چندجانبه برای پیشبرد اهداف خود است. از ویژگی مهم سیاست خارجی هند، این است که منافع ملی هند می‌تواند همزمان با منافع جهانی هم‌راستا شود و می‌تواند به یک موفقیت دوطرفه برای هند و جهان منتهی شود. به این ترتیب، ابتکاراتی مانند «اتحاد بین‌المللی

^{۱۴} <https://x.com/Agdchan/status/۱۷۸۱۹۳۴۴۵۱۹۷۶۴۵۸۶۱۹>

^{۱۵} Harsh V. Pant, Vice President – Studies and Foreign Policy

Professor Harsh V. Pant is Vice President – Studies and Foreign Policy at Observer Research Foundation, New Delhi. He is a Professor of International Relations with King's India Institute at King's College London. He is also Director (Honorary) of Delhi School of Transnational Affairs at Delhi University.

Professor Pant has been a Visiting Professor at the Indian Institute of Management, Bangalore; a Visiting Professor at Banaras Hindu University, Varanasi; a Visiting Fellow at the Center for the Advanced Study of India, University of Pennsylvania; a Visiting Scholar at the Center for International Peace and Security Studies, McGill University; a Non-Resident Fellow with the Wadhvani Chair in US-India Policy Studies at the Center for Strategic and International Studies, Washington, DC; and an Emerging Leaders Fellow at the Australia-India Institute, University of Melbourne.

Professor Pant's current research is focused on Asian security issues. His most recent books include *India and Global Governance: A Rising Power and Its Discontents* (Routledge), *Politics and Geopolitics: Decoding India's Neighbourhood Challenge* (Rupa), *America and the Indo-Pacific: Trump and Beyond* (Routledge), *New Directions in India's Foreign Policy: Theory and Praxis* (Cambridge University Press), *India's Nuclear Policy* (Oxford University Press), *The US Pivot and Indian Foreign Policy* (Palgrave Macmillan), *Handbook of Indian Defence Policy* (Routledge), and *India's Afghan Muddle* (HarperCollins).

Professor Pant writes regularly for various Indian and international media outlets including the Japan Times, the Wall Street Journal, the National (UAE), the Hindustan Times, and the Telegraph.

^{۱۶} Dr Sameer Patil is Director, Centre for Security, Strategy and Technology at the Observer Research Foundation.

His work focuses on the intersection of technology and national security, including cybersecurity. In addition, he looks at the geopolitics of emerging technologies and their impact on warfare.

Sameer has previously worked at the National Security Council Secretariat, Government of India, and Gateway House: Indian Council on Global Relations.

Sameer has a PhD and MPhil in International Relations from Jawaharlal Nehru University, New Delhi. He has authored *Securing India in the Cyber Era* (Routledge, ۲۰۲۲), and co-edited two books, *The Making of a Global Bharat*, with Prof Harsh V Pant (Har-Anand, ۲۰۲۴) and *Moving Forward EU-India Relations: The Significance of the Security Dialogues* (Edizioni Nuova Cultura, ۲۰۱۷).

Director, Centre for Security, Strategy and Technology

^{۱۷} <chrome-extension://efaidnbmnnnibpcajpcglclefindmkaj/https://www.orfonline.org/public/uploads/posts/pdf/۲۰۲۴۰۲۲۰۱۱۳۲۱۶.pdf>

انرژی خورشیدی» و زیرساخت‌های دیجیتال عمومی، نه تنها مفاهیم جدید بلکه نقشه‌راه‌هایی برای آینده‌ای پایدار و عادلانه‌تر هستند که هند را به عنوان یک بازیگر اصلی در تأمین کالاهای عمومی جهانی معرفی می‌کند. از ویژگی‌های دیگر سیاست خارجی هند، اذعان به تغییرات در قدرت‌های جهانی است. هند در حال بالا بردن صدای جنوب جهانی در برنامه‌های جهانی است. مشارکت اتحادیه آفریقا در گروه ۲۰ و حمایت از اصلاحات چندجانبه‌گرایی در سازمان ملل از این رویکرد حمایت می‌کند.

در نهایت، هند به اهمیت «دیپلماسی اقتصادی» و نقش آن در دستیابی به وضعیت یک قدرت پیشرو پی برده است. دولت هند به طور استراتژیک دیپلماسی اقتصادی را در برنامه‌های توسعه کشور گنجانده و تلاش می‌کند با امضای توافق‌نامه‌های تجاری جدید و جذب سرمایه‌گذاری خارجی، تغییرات اساسی در دیپلماسی اقتصادی خود ایجاد کند. نویسندگان معتقد هستند که این سیاست خارجی نوین هند، که مبتنی بر درک دقیق و پیچیده از واقعیت‌های جهانی است، راه را برای افزایش نفوذ جهانی، تقویت ثبات منطقه‌ای و توسعه پایدار هم برای هند و هم برای جهان هموار می‌کند. این رویکرد هند، با استفاده از همکاری‌های جهانی و تمرکز بر نیازهای بشر، به شکلی نوین در حال شکل‌گیری است.

در مجموعه، مقاله آنها شامل بررسی موقعیت هند در عرصه ژئوپلیتیک، روابط این کشور با کشورهای همسایه، مشارکت‌های اقتصادی و دفاعی، و نقش هند در اصلاحات چندجانبه‌گرایی در سازمان ملل می‌باشد.

اندیشه های دوگین

الکساندر دوگین، فیلسوف برجسته روسی و مدافع نئوآوراسیایسم، تفسیر عمیقی در مورد تحول جهانی جاری از دنیای تک قطبی تحت سلطه غرب به نظم چند قطبی در حال ظهور ارائه می دهد. «لحظه هندی چندقطبی» و دیگر آثار دوگین نمایانگر بازخوانی بنیادین نظم جهانی از چشم‌انداز اوراسیاگرایی است. این ایدئولوژی که نقطه کانونی آن تقابل با «هژمونی غرب» و تأکید بر ظهور «جهان چندقطبی» است، نه تنها مفاهیم ژئوپلیتیکی بلکه ساختارهای ایدئولوژیکی و فرهنگی را نیز بازتعریف می کند و در تحلیل‌هایش، هند را به عنوان یکی از بازیگران کلیدی در این نظم نوظهور معرفی و از آن به عنوان کشوری تمدنی یاد می کند که می تواند وزنه‌ای تعادلی در برابر غرب لیبرال باشد.

دیدگاه‌های دوگین درباره نقش روسیه و اوراسیا در نظم جهانی نیز در چارچوب «نئوآوراسیایسم» او برجسته شده است. نئوآوراسیایسم دوگین، روسیه را به عنوان هسته اصلی تمدن اوراسیا معرفی می کند. این ایدئولوژی بر تقابل میان «قدرت‌های زمینی» مانند روسیه و «قدرت‌های دریایی» مانند آمریکا و بریتانیا تأکید دارد.

دوگین در کتاب «مبانی ژئوپلیتیک» (۱۹۹۷) استراتژی‌هایی برای مقابله با نفوذ غرب ارائه داده است که شامل ادغام سرزمین‌های اتحاد جماهیرشوروی سابق، بهره‌برداری از اختلافات در ناتو و تقویت روابط با کشورهای ضدغربی است. این ایدئولوژی با تأکید بر ریشه‌های تمدنی و مقابله با لیبرالیسم غربی، هسته اصلی نظریات او را تشکیل می دهند. تحلیل این دو موضوع در کنار هم، درک عمیق‌تری از اهداف ژئوپلیتیکی و ایدئولوژیکی او به دست می دهد. دوگین در «لحظه هندی چندقطبی» بر انتقال قدرت از هژمونی غرب به یک نظم جهانی چندقطبی تأکید دارد. این گذار، به‌ویژه در اوراسیا، با ظهور قدرت‌هایی مانند چین و روسیه و مشارکت کشورهای مستقل مانند هند همراه است. او مقاومت غرب در برابر این دگرگونی را پیش‌بینی کرده و احتمال درگیری‌های سیاسی و نظامی را به دلیل تلاش نخبگان غربی برای حفظ سلطه، محتمل می داند.

اوراسیا در دیدگاه دوگین نه تنها یک منطقه جغرافیایی بلکه بستری تمدنی برای شکل‌گیری یک نظم نوین جهانی است. او بر ابتکاراتی مانند ابتکار یک کمربند و یک جاده (BRI) چین و سازمان همکاری شانگهای (SCO) به عنوان نمونه‌هایی از تلاش برای تحکیم این نظم نوین تأکید می کند. در این میان، هند نیز جایگاه ویژه‌ای دارد و می تواند نقش پلی بین تمدن‌های مختلف ایفا کند.

انتقال به چند قطبی

دوگین بر تغییر مداوم از نظم جهانی تک قطبی، به رهبری غرب پس از جنگ سرد، به ساختار چند قطبی تأکید می کند. این انتقال با افزایش نفوذ قدرت‌های غیر غربی مانند روسیه، چین و به طور فزاینده‌ای هند انجام می شود. او معتقد که غرب بعید است که سلطه خود را به طور مسالمت آمیز کنار بگذارد. لذا، تنش‌های ژئوپلیتیکی تشدید شده را پیش‌بینی می کند. نخبگان غربی در برابر واگذاری کنترل مقاوم به نظر می‌رسند و درگیری را به یکی از ویژگی‌های بالقوه این گذار تبدیل می‌کنند.

ابتکارات تقویت چندقطبی

تلاش هایی مانند ابتکار یک کمربند و یک جاده، اتحادیه اقتصادی اوراسیا (EAEU) و سازمان همکاری شانگهای (SCO) تلاش های منطقه ای برای ایجاد چارچوب های منسجم برای همکاری را نشان می دهد. روسیه و چین به عنوان بازیگران اصلی مدافع دنیای چندقطبی ظاهر می شوند. ابتکارات آنها، از ابتکار یک کمربند و یک جاده تا ادعاهای ژئوپلیتیک روسیه، نشان دهنده تلاش سازمان یافته برای کاهش نفوذ غرب است.

اوراسیا؛ قلب چند قطبی

دوگین اوراسیا را به عنوان مرکز جغرافیایی و فرهنگی جهان چندقطبی تصور می کند. او تنوع قاره و پتانسیل آن را به عنوان پایه ای برای مدل های حکومتی جایگزین برجسته می کند. دیدگاه دوگین با جنبش گسترده اوراسیا که ایدئولوژی های جهان شمولی غرب را رد می کند و بر «کثرت گرایی تمدنی» یا «پلورالیسم تمدنی» به عنوان سنگ بنای چندقطبی تاکید می کند، همسو می شود.

نقش هند در جهان چندقطبی

هند در چشم انداز دوگین برای جهان چندقطبی جایگاه مرکزی دارد. او هند را به عنوان یک کشور تمدنی منحصربه فرد می شناسد که می تواند هویت تاریخی خود را با آرمان های مدرن متعادل کند.

۱- انتخاب های استراتژیک هند

- ❖ خوداتکایی و هویت فرهنگی متمایز هند آن را با چندقطبی همسو می کند. با این حال، رویکرد محتاطانه آن در قبال چین و روابط عملگرایانه با غرب، موقعیت آن را پیچیده می کند.
- ❖ دوگین ناسازگاری ایدئولوژیک بین اخلاق تمدنی هند و لیبرالیسم غربی را برجسته می کند و نشان می دهد که نظم چند قطبی که ریشه در تنوع دارد، بیشتر با ارزش های هند همسو است.

۲- لحظه هندی

- ❖ دوگین این زمان را فرصت مناسبی برای هند می داند تا «استقلال تمدنی» خود را اعلام کند و چندقطبی بودن را به طور کامل بپذیرد. هند با همکاری روسیه و چین می تواند از هژمونی غرب فراتر رفته و در شکل دادن به نظم جهانی متوازن، کمک کند.

۳- ابعاد فرهنگی و ایدئولوژیک

- ❖ دوگین گذار چندقطبی را نه تنها «ژئوپلیتیک» بلکه «ایدئولوژیک» می داند. یک تضاد اساسی بین «جهان گرایی غربی» و «کثرت گرایی تمدنی» که توسط چندقطبی حمایت می شود، وجود دارد. چندقطبی نشان دهنده بازگشت به ریشه های فرهنگی، رد میراث های استعماری و سلسله مراتب تحمیلی غرب است. به نوعی رنسانس فرهنگی است.

- ❖ دوگین به‌طور قابل توجهی به اهمیت فرهنگ و مذهب در سیاست‌های جهانی اشاره می‌کند. او بر این باور است که فرهنگ‌های مختلف جهان باید به‌عنوان منابع اصلی «هویت‌سازی» در نظر گرفته شوند و برای ایجاد یک نظم جهانی جدید باید از این منابع بهره برد. به‌ویژه، دوگین بر اهمیت ارزش‌های سنتی و مذهبی در مقابله با تهدیدات فرهنگی و سیاسی که از سوی مدرنیته و غرب مطرح می‌شود، تاکید دارد.
- ❖ برای هند، این به معنای برقراری ارتباط مجدد با سنت‌های غنی خود و استفاده از آنها برای اثبات موقعیت خود به عنوان یک رهبر جهانی است.

۴- رد لیبرالیسم غربی

- ❖ دوگین لیبرالیسم غربی را همگن و هژمونیک نقد می‌کند. در مقابل، چندقطبی بودن، تنوع و حاکمیت را گرامی می‌دارد.
- ۵- پیامدها و فرصت‌های اقتصادی
- ❖ دوگین بر ابعاد اقتصادی چندقطبی تاکید می‌کند و پیش‌بینی می‌کند که کشورهایمانند هند و چین در دهه‌های آینده بر اقتصاد جهانی تسلط خواهند داشت.

۶- رشد اقتصادی هند:

- ❖ با تقویت مشارکت در چارچوب چند قطبی، هند می‌تواند حاکمیت خود را افزایش دهد و نفوذ خود را در جنوب آسیا و فراتر از آن گسترش دهد.
- ❖ همکاری با قدرت‌های اوراسیا فرصت‌هایی را برای ادغام اقتصاد هند در پویایی گسترده‌تر اوراسیا فراهم می‌کند و وابستگی به سیستم‌های تحت سلطه غرب را کاهش می‌دهد.
- ۷- انتخاب‌های استراتژیک هند: یک مقطع بحرانی
- دوگین تاکید می‌کند که همسویی هند با چندقطبی نه تنها مطلوب بلکه ضروری است. او این تصمیم را به عنوان یک الزام تمدنی تعریف می‌کند و استدلال می‌کند که مشارکت هند برای موفقیت چندقطبی حیاتی است.

❖ تقویت هویت تمدنی:

- ✓ با پیوستن به جنبش چند قطبی، هند می‌تواند جایگاه جهانی خود را به عنوان یک قدرت تمدنی به جای یک «دولت-ملت» صرف تقویت کند. این تغییر استقلال آن را از پارادایم‌های غربی تقویت می‌کند.
- ❖ تضمین انتقال مسالمت آمیز
- ✓ مشارکت هند می‌تواند نقش تثبیت‌کننده‌ای در گذار جهانی ایفا کند و اطمینان حاصل کند که نظم نوظهور همکاری را بر درگیری اولویت می‌دهد.
- ❖ نقش استراتژیک هند:
- ✓ با شناخت عمق تمدنی و پتانسیل استراتژیک هند، دوگین آن را به عنوان یک رهبر طبیعی در نظم چندقطبی قرار می‌دهد که منعکس‌کننده درک دقیقی از پویایی جهانی است.

نتیجه

الکساندر دوگین یکی از مهم‌ترین فلاسفه و نظریه‌پردازان سیاسی روس است که به‌ویژه در زمینه ایدئولوژی‌های ملی‌گرایانه، امپریالیسم و نظریات جغرافیای سیاسی شناخته شده و به عنوان یک اندیشمند برجسته، نظریات خود را در زمینه‌های مختلفی مانند هویت ملی، جایگاه روسیه در جهان و رابطه آن با سایر قدرت‌های جهانی ارائه داده است. دوگین به‌ویژه در غرب به عنوان یکی از مهم‌ترین حامیان «فلسفه اوراسیاگرایی» شناخته می‌شود که در آن ایده‌ها و رویکردهای خاصی را برای فهم و جهت‌دهی به وضعیت فعلی روسیه و جهان مطرح می‌کند. بنابراین، یکی از مهم‌ترین ایده‌های دوگین، اوراسیایی‌گرایی است که از آن به عنوان یک جنبش فکری برای تبیین موقعیت ژئوپولیتیک روسیه در سطح جهانی یاد می‌شود. طبق این ایده، روسیه باید در مرکز اوراسیا قرار گیرد و هویت خود را نه تنها به‌عنوان یک کشور اروپایی بلکه به‌عنوان یک قدرت اوراسیایی تعریف کند.

دوگین به این نتیجه رسیده که روسیه باید به‌جای پیروی از غرب، به دنبال یک سیاست مستقل و خاص خود باشد و تلاش کند تا یک اتحاد و همبستگی میان کشورهای اوراسیا ایجاد کند. او معتقد است که غرب، با سلطه‌گری جهانی و تمایل به گسترش فرهنگ و سیاست‌های خود، تهدیدی برای هویت فرهنگی و ملی روسیه است. از این رو، دوگین به شدت از جهانی‌سازی و فرآیندهایی که غربی‌ها به آن دامن می‌زنند، انتقاد می‌کند و بر لزوم تاسیس یک نظام جهانی چندقطبی تأکید دارد که در آن روسیه و دیگر قدرت‌های غیرغربی به‌عنوان قطب‌های مستقل و قدرتمند ظاهر شوند.

تحلیل‌های دوگین در زمینه گذار به نظم جهانی چندقطبی و نقش اوراسیا، به‌ویژه هند و روسیه، چارچوبی جاه‌طلبانه اما بحث‌برانگیز ارائه می‌دهند. تصویری که دوگین از وحدت اوراسیا نشان می‌دهد، رقابت‌ها و بی‌اعتمادی ژئوپلیتیکی، به ویژه بین هند و چین را دست کم می‌گیرد. نگرانی‌های هند در مورد تسلط چین و اختلافات مرزی آن، هر گونه همسویی را پیچیده می‌کند. تعامل عملگرایانه هند با غرب ناشی از واقعیت‌های اقتصادی و استراتژیک است که دوگین آن را کم‌اهمیت جلوه می‌دهد. پیچیدگی سیاست خارجی هند با دسته‌بندی‌های ساده‌انگارانه مخالف است.

روایت دوگین، اغلب غرب را ذاتاً هژمونیک به تصویر می‌کشد و در عین حال قدرت‌های اوراسیا را ایده آل ارائه می‌دهد. این دیدگاه دوتایی، پتانسیل اقتدارگرایی در ساختارهای چند قطبی را نادیده می‌گیرد.

دوگین به شدت به اهمیت حفظ هویت‌های ملی و فرهنگی در برابر تهدیدات جهانی‌سازی و سلطه‌گری غربی اعتقاد دارد. او بر لزوم ایجاد یک نظم جهانی چندقطبی و مستقل تأکید می‌کند که در آن قدرت‌های غیرغربی، از جمله روسیه و هند، می‌توانند به‌طور فعال در سیاست‌های جهانی مشارکت کنند. تفکرات دوگین بیشتر بر استقلال استراتژیک، هویت فرهنگی و مقابله با تهدیدات فرهنگی و سیاسی تأکید دارد و او هند را به‌عنوان یکی از قدرت‌های در حال ظهور می‌بیند که می‌تواند در آینده‌ای نزدیک در کنار دیگر کشورها، نظام جهانی جدیدی را شکل دهد.

یکی از نکات برجسته در تفکرات دوگین، استفاده استراتژیک از «بحران‌ها و جنگ‌ها» به‌عنوان ابزاری برای تقویت موقعیت ژئوپلیتیکی کشورهاست. او به این باور است که در شرایط بحرانی، قدرت‌های بزرگ می‌توانند موقعیت خود

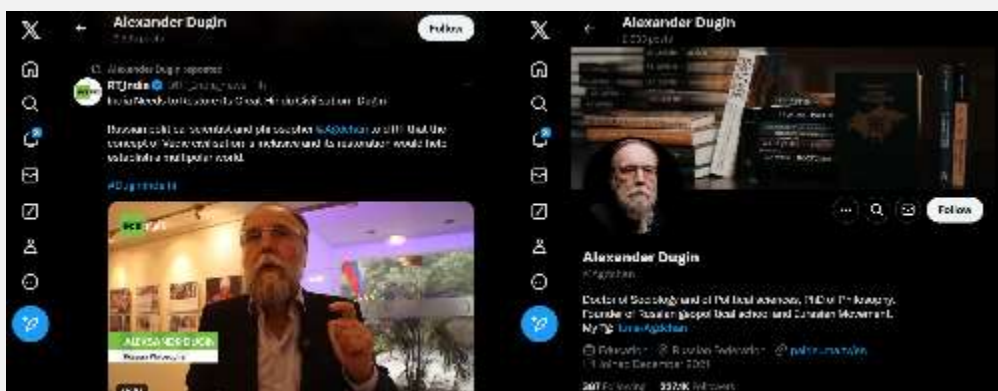
را تقویت کرده و به‌ویژه از نظر سیاسی و فرهنگی تغییرات مثبتی در جهت منافع خود ایجاد کنند. این دیدگاه به‌ویژه در دوران بحران‌های جهانی مانند جنگ‌های منطقه‌ای و رقابت‌های ژئوپولیتیکی بین روسیه و غرب مورد توجه قرار می‌گیرد.

دوگین در برابر سیاست‌های جهانی‌سازی که توسط کشورهای غربی و به‌ویژه آمریکا دنبال می‌شود، موضع‌گیری می‌کند. او معتقد است که غرب با بهره‌برداری از مفاهیم دموکراسی و حقوق بشر، در تلاش است تا نظم جهانی یک جانبه‌ای را بر دنیا تحمیل کند که به‌طور اساسی هویت‌های فرهنگی و ملی دیگر کشورها را تهدید می‌کند. در این راستا، دوگین تأکید می‌کند که قدرت‌های غیرغربی باید در برابر این روند مقابله کنند و نظام جهانی جدیدی را پی‌ریزی کنند که در آن کشورهای مختلف با فرهنگ‌ها و هویت‌های متفاوت در کنار یکدیگر زندگی کنند.

دوگین به‌طور مشخص از هند به‌عنوان یک قدرت غیرغربی که در حال ایجاد یک هویت مستقل است، سخن می‌گوید. او به این نکته اشاره می‌کند که هند با سیاست‌های راست‌گرایانه و ملی‌گرایانه خود به‌ویژه تحت رهبری نارندرا مودی، در حال بازتعریف هویت خود است و به‌طور فزاینده‌ای در تلاش است تا نقشی مستقل و قدرتمند در سیاست‌های جهانی ایفا کند. او هند را به‌عنوان یک کشور در حال دکولونیزه شدن ذهنی می‌بیند که در تلاش است تا از اثرات استعمار و فرهنگی که از غرب به ارث برده، رها شود. در عین حال، دوگین به روابط استراتژیک هند با آمریکا و اسرائیل اشاره می‌کند، اما معتقد است که هند باید از این روابط به نفع منافع ملی خود بهره‌برد و در عین حال از ورود به جبهه‌های جنگ و رقابت‌های بین‌المللی که ممکن است به ضرر آن تمام شود، خودداری کند.

کتاب «لحظه چندقطبی هندی» دوگین، کاوشی تأمل برانگیز در مورد نظم جهانی در حال تغییر است. دوگین با قرار دادن هند به عنوان یک بازیگر محوری، بر خطرات تمدنی و استراتژیک انتقال تأکید می‌کند. در حالی که تحلیل او جوهر چشم انداز چندقطبی را نشان می‌دهد، همچنین سوالات مهمی را در مورد امکان سنجی و پیچیدگی‌های نقش هند مطرح می‌کند. برای هند، انتخاب بین چندقطبی و تعامل مستمر با غرب صرفاً استراتژیک نیست، بلکه تمدنی است. هند به عنوان کشوری با ریشه‌های فرهنگی عمیق و چهره جهانی رو به رشد، در چهارراهی قرار دارد که هم آینده آن و هم خطوط نظم جهانی در حال ظهور را شکل خواهد داد. چه به طور کامل دیدگاه دوگین را بپذیرد یا مسیر منحصر به فرد خود را بپیماید، تصمیمات هند در تعیین مسیر چندقطبی حیاتی خواهد بود.

دوگین از لیبرالیسم و جهان‌شمولی غرب به‌عنوان تهدیدهایی برای تمدن‌های غیرغربی یاد می‌کند. او با الهام از متفکران سنت‌گرا و ناسیونالیست، مدلی از نظم جهانی پیشنهاد می‌دهد که بر اساس هویت‌های تمدنی و فرهنگ‌های بومی استوار است. این دیدگاه، در عین حال که برای بسیاری از نخبگان روسیه جذاب است، نگرانی‌هایی را درباره تقویت اقتدارگرایی و امپریالیسم قومی ایجاد می‌کند. از طرف دیگر، نئوآوراسیایسم دوگین به‌عنوان یک چارچوب ایدئولوژیک، جذابیت زیادی برای ملی‌گرایان روسیه دارد. با این حال، این ایدئولوژی به دلیل تکیه بر ناسیونالیسم افراطی، رد حاکمیت کشورهای همسایه و تمایل به گسترش‌طلبی، خطرات قابل‌توجهی برای ثبات جهانی ایجاد می‌کند.

بهارات نقش مهمی در اجتناب از جنگ هسته ای ایفا می کند. دوگین به RT گفت: هند می تواند از روابط خوب خود با روسیه و غرب برای کاهش تنش های جهانی استفاده کند.

فراخوان مرکز فرهنگی سفارت روسیه در خصوص سخنرانی دوگین در دهلی نو

 Russian House, Chennai
20h · 🌐

🔴 Join a Live Lecture by World-Renowned Russian Philosopher Alexander Dugin!

We are thrilled to announce that Alexander Dugin, globally acclaimed Russian political scientist, philosopher and author, is currently in New Delhi, India! 🇮🇳

👤 Don't miss this unique opportunity to gain insights from one of the most influential thinkers of our time.

📅 Date: Today, November 19
🕒 Time: 5:30 PM IST
🌐 Link: <https://telemost.yandex.ru/j/79837324067112>

#Russia #AlexanderDugin Russian House in New Delhi

The banner features a portrait of Alexander Dugin on the left. On the right, it includes the Russian House Chennai logo, the text 'Famous Russian philosopher and political scientist', 'ALEXANDER DUGIN is in India!', 'Join the lecture online today!', and a red bar at the bottom stating 'November 19, 2024 at 5:30 p.m.'.

👍👏 13 1 comment 1 share

👍 Like 💬 Comment 📧 Send ➦ Share

به یک سخنرانی زنده توسط الکساندر دوگین فیلسوف مشهور روسی بپیوندید! ما بسیار هیجان زده هستیم که اعلام کنیم الکساندر دوگین، دانشمند سیاسی، فیلسوف و نویسنده مشهور روسی در حال حاضر در دهلی نو، هند است! این فرصت منحصر به فرد را برای به دست آوردن بینش از یکی از تأثیرگذارترین متفکران زمان ما از دست ندهید

Article

Alexander Dugin
@Agdchan

Akhand Bharat. Greater India

By Alexander Dugin

18 104 286 35K

Relevant people

Alexander Dugin
@Agdchan Follow

Doctor of Sociology and of Political sciences, PhD of Philosophy. Founder of Russian geopolitical school and Eurasian Movement. My Tg: t.me/Agdchan

Subscribe to Premium+ to write your own Articles

With Articles, you can publish your own long form content with rich text and inline media directly on X.

Upgrade to Premium+

Messages

